

Vagy: COMMUNIO: D.U. 83 d PANIS, QUEM EGO DEDERO Jn 6,52

A nagyböjt az isteni irgalmazás csodálatos, kiváltságos időszaka. Olvassuk a zsolnárt mintegy az Egyház nevében, majd olvassuk el még egyszer egészen önmagunkra vonatkoztatva. Így együk ezt a Kenyeret, melyben az irgalomnak megrendítő jelét és bizonyosságát hagyta ránk a könyörülő Isten.

A ke-nyér, amelyet én a-dok, az én tes-tem a vi-lág é- le-té-ért.

(4.t) † *

Áldjad, én lelkem, az /Urat, * és egész bensőm az Ő szent /nevét. Áldjad, én lelkem, az /Urat, * és el ne felejtse semmi ádo/mányát! **Ant.** Ki megkönyörül minden gonosz/godon, * ki meggyógyítja minden betegségeket. Ki megszabadítja a pusztulástól éle/teged, * ki irgalmassággal és könyörülettel koronáz meg /téged. **Ant.**

Ki betölti javaival éle/teged, * és mint a sasé, megújul ifjú/ságod. Irgalmasságot cselekszik /az Úr, * és igazságot tesz minden bántalmat szenve/dőnek. **Ant.**

D.U. 68

1. Jézus Krisztus, az Atya Igéje, Fényessége, örök Bölcsessége; világba jött bűnösöket hívni megtérésre, életre vezetni.
2. Negyven napig Jézus a pusztában böjtölt értünk állhatatosságban, a kísértő Sátánt, hogy legyőzte, minékünk is példát adott erre.
3. Kereszttségben tudjuk mit fogadtunk, a Sátánnak, hogy ellene mondunk, testünket is fegyelemben tartjuk, a léleknek szolgálatra adjuk.
4. Kereszttségben meghaltunk a bűnnek, Krisztus által éljünk az Istennek, kérve kérjük mennyei Atyánkat, igazgassa jóra szándékunkat.
5. Jézus Krisztus, ki értünk szenvedtél, példát adva negyven nap böjtöltél, kérünk téged, hallgass meg most minket, életedbe vedd föl életünket !3

D.U. 67

1. Térj meg keresztény, hagyd el vétkeidet, jöjj és sirasd meg hűtlenségedet, Húsvét közeleg, készítsd föl szívedet! 2. Penitenciát siess tartani, üdvösségedre gondot viselni, Krisztus titkait szívedbe fogadni. 3. Mutasd meg immár szeretetedet, minden emberhez kedvességedet, hogy betakarjad sok gonosz tetteidet!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 73

1. Seregeknek hatalmas nagy Királya! Könyörgésem trónodat megtalálja: Mert szívemet bánat járja, irgalmadat, kegyelmedet kívánja.
2. Hová menjek, kinek hajtsam fejemet? Ki gyógyítja megsebesült szívemet? Mert ha te is elhagysz engem, elveszek, ha nem törlőd el bűnömöt!
3. Ím előtted megalázom magamat, földre hajtom szomorodott orcámat: halld meg, Atyám, csendes szómat, add meg, kérlek, szívből kívánt nagy jómat!

NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA

Kikben vívja Krisztus e harcot? 2. *A vezeklőkben.* Az ősegyház a legnagyobb, nyilvános bűnökért nemcsak bűnbánatot, hanem nyilvános vezeklést követelt, hogy a közösséget romboló rossz a közösséget építő jó által ellensúlyoztassék. Az ünnepélyes vezeklés Hamvazószerdán kezdődött. A vezeklők hajukat levágták, tartózkodtak minden vendégeskedéstől, adás-vételtől, szórakozástól: böjtöléssel, búcsújárással, önsanyargatással büntették magukat: nem áldozhattak, és a templom előcsarnokában tartózkodva kérték a többi hívek imádságát. Az Egyház pedig az egész nagyböjtön át könyörgött értük, hogy a kemény próbába ne fájadjanak bele, hanem abból megerősödvé, megújulva jöjjenek elő. Bennük is lelki harcot vívott Krisztus, s győzelme Nagycsütörtökön teljesedett be, amikor az egyház gyönyörű szertartás keretében visszafogadta és feloldozta őket. A vezeklők alakja a bűn komolyságára figyelmeztet minket. Semmi érv – még Isten irgalmának gondolata sem – vezethet arra, hogy könnyelműen vegyük a bünt, melyért Isten saját Fiát sem kímélve követelt jóvátételt.

3. *Az összes hívekben.* A hívek nemcsak okulnak a keresztelendő hittanulók és a vezeklők böjti előkészületéből, s nemcsak állhatatosan imádkoznak értük, hanem lényegében ugyanazt élik át, ugyanazt a harcot vívják magukban, ha nem is ugyanúgy. Ami a keresztelésben velünk történt, azt évről évre meg kell újítanunk: meg kell halni a bűnnek, a bűnös vágyaknak, az ördög csábításainak, pompájának – tehát Krisztussal együtt fel kell szögeznünk önmagunkat a fára -, és sokkal jobban, mint eddig, az Istennek élni, a kegyelem gyümölcsseit teremni szeretetben, nyájasságban, fegyelemben, belső erőben – tehát Krisztussal együtt új életre feltámadni. Ami a vezeklőkkel történik, annak belsőleg velünk is meg kell történnie. Hamvazószerdán be kell állnunk a vezeklők közé, igazi, mély, az egész embert megrázó bűnbánattal kell sírnunk Isten előtt – a bűneinkért meggyalázott, megsebesített, vérbe borított Krisztus-arc látvány előtt.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK

A év: 1 Sám 16, 1b. 6-7. 10- 13a / Ef 5, 8-14 / Jn 9, 1-41

B év: 2 Krón 36, 14-16. 19-23 / Ef 2, 4-10 / Jn 3, 14-21

C év: Józ 5, 9a. 10-12 / 2 Kor 5, 17-21 / Lk 15, 1-3. 11-32

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 66

1. Bűnös lelkek, tisztulásra, Szentmisére jöjjetek, Keresztúton elkísérni azt, ki meghalt értetek. E nagyböjti szent időben bánat könnye hulljon bőven, hogy megmossa lelketek.
2. Ezredeken harsog által a próféták szózata: Bízatok, mert el fog jönni, a fájdalom Férfia. Ő hordozza terheinket, átvállalja bűneinket, meggyógyultok általa.
3. Krisztus vérén tört meg a bűn és megtört a kárhozat, Krisztus vére az oltárról újra most az égbe hat. Ő az Újszövetség papja, önmagát itt bemutatja, ő, egyetlen Áldozat!

INTROITUS: D.U. 64e LÆTARE, JERUSALEM Iz 66,10-11: 121. zs.

Vigadozzál Jeruzsálem! Egykor a keresztségre készülők egyik beavatási szertartásának napja volt, a stációs templom pedig egy jeruzsálemi zarándoklat célpontja. Ma szólhat az orgona, feldíszíthetjük az oltárt, a viola színt szabad rózsaszínre nyihíteni. Az Egyházhoz, a mennyei Jeruzsálemhez való tartozásunk fölött érzett vígasság vasárnapja. A keresztelésre készülők ujjongásával kell felismernünk azt a kegyelmet, hogy az Egyházhoz tartozhatunk, hogy anyai gondoskodását élvezhetjük, hogy ő táplál minket igéjének, szentségeinek tejével, de táplál szokásaival, szertartásaival, sőt a böjttel és önmegtagadással is. Nem vagyunk elhagyott gyermekek, nem vagyunk hontalanok: e szent városban lakva részesülünk a húsvéti titokban.

Vigadozzál, Je-ruzsálem! Gyűljetek egy-be, kik sze-re-ti-tek őt,

Vigasztának te- jé- vel hogy be-tel-je- tek. (5. t.) *

Vigadtam, mikor azt mondották /nékem: * Fölmegyünk az Úr há/zába!
Itt állnak immár /lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Jeru/zsálem! **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

NAGYBŐJTI KYRIE: D.U. 414

Kyrie eleison! **N:** Nagyhatalmú Isten, könyörülj e népen! Uram, irgalmazz minekünk
Christe eleison! **N:** Ádám atyánk vétkét, Te mostad le szennyét!
Krisztus kegyelmezz minekünk!
Kyrie eleison! **N:** Mit a bűn hajdan elveszte, Szent Fiad nekünk megnyerte!
Uram, irgalmazz minekünk!

GRADUALE: D.U. 64e / 1 LÆTATUS SUM 121.zs. 1.7.

Kívánjuk az Egyháznak, hogy soha ne fogyjon ki az üdvös tanításnak, az életszentségnek, a bölcs vezetésnek tápláléka: legyen tornyaiban, szellemi raktáraiban mindig bőség, s legyen saját nevéhez méltó (Jeruzsálem= a Béke városa)

R. Vigadtam mikor azt mondották nékem: * „Fölmegyünk az Úr házába!”

V.1) Itt állnak immár lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Je/ruzsálem!

Fölmegyünk...

V.2) A te erős falaid közt † honoljon békesség, * és magas tornyaidban legyen min/dig bőség! **Fölmegyünk... Vigadtam...**

Vagy:

VÁLASZOS ZSOLTÁR:

A Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom. 22. zs. 1. v.

B Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad. 136.zs. 6.v.

C Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr. 33.zs. 9a v.

TRAKTUS: (Mellélkelve) D.U. 64e / 2 QUI CONFIDUNT 124.zs. 1-2

A szent város, Jeruzsálem, és temploma, Sion (tehát az Egyház és szentélyei) Isten különös oltalmát élvezik. Aki itt tartózkodik, akit a keresztség e város polgárává tett, az részesül ebben az oltalomban.

Vagy : EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

A „ Én a Világ világossága vagyok ”, mondja a mi Urunk, * Aki engem követ, övé lesz az élet világossága. Jn 8,12

B Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, * hogy örökké éljen minden őbenne hívő. Jn 3,16

C Fölkelek, és atyámhoz megyek, † azt mondom néki, * „ Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. ” Lk 15,18

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Amen.

OFFERTORIUM: G. H. 108 LAUDATE DOMINUM 134.zs. 3. 6. 2.5.13. 14. 20.21

A templomba, a mennyei Jeruzsálem földi előcsarnokába vezetett zarándoklatunk viszi az áldást mondó és áldást hozó eukarisztikus adományokat az oltárhoz.

Dicsérjétek az Urat, mert ő jóságos, - zengjétek az ő nevének, mert édességes, + **R.) Mindent, /amit akart, * megcselekedett az Úr a mennyben és /a földön.**

V. 1) Áldjátok ti, akik az Úr házában álltok, - a mi Istenünk házában csarnokaiban, + mert én megismertem, hogy nagy az Úr, † és a mi Istenünk minden istenek fő/lött való. **R.)**

V. 2) Uram, a te neved örökké való, - és emlékezed századokról századokra, + ítéletet tesz az Úr az /ő népén, † és megvigasztalja az ő szol/gájt. **R.)**

V. 3) Kik féltétek az Urat, áldjátok az Istent, + áldott legyen az /Úr Sionból, † az Úr, aki Jeruzsálemben la/kozik. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 64e / 3 JERUSALEM QUÆ ÆDIFICATUR 121.zs. 3-4

Az áldozásban mi, az Úr nemzetségei felmegyünk az Ő házába, és részesedünk abban a bőségben, mely csak itt található. Együttal megtaláljuk itt a testvéri közösséget és a valódi Sálemet, lelki békességet.

Jeruzsá-lem mily nagy városnak é- pült, egybeillik annak min-den része

o- da mennek fel a nemzet-sé- gek, nem-zet-sé- ge- i az Úr-nak.

(1.t.) † *

Vigadtam, mikor azt mondották /nékem: * „Fölmegyünk az Úr há/zába!”
Ott állnak az ítéletnek /székei, * Dávid házának /trónjai. **Ant.** Könyörögjétek békét Jeruzsálemnek, és /mondjátok: * szerencsés legyen, ki szeret /téged! A Te erős falaid közt honoljon /békesség, * és magas tornyaidban legyen mindig /bőség. **Ant.**
Atyámfiáiért és barátaim /miatt, * békességet kívánok /néked. Mert a mi Urunk, Istenünk lakóhelye benned /vagyon, * kívánok minden jót /néked! **Ant.**